

Anul XI, Nr. 267

4 martie 2018

Duminica a doua din Post
-a Sfântului Grigorie Palama-

Parohia „Vovidenia“

Galați

- buletin duhovnicesc bilunar-

„Fraților, un astfel de Arhiepiscop se cuvenea să avem: sfânt, fără de răutate, fără de pată, oșebit de cei păcătoși și fiind mai presus decât cerurile. El nu are nevoie să aducă zilnic jertfe, ca arhieriei: întâi pentru păcatele lor, apoi pentru ale poporului, căci El a făcut aceasta o dată pentru totdeauna, aducându-Se jertfă pe Sine însuși. Căci Legea pune ca arhieriei oameni care au slăbiciune, pe când cuvântul jurământului, venit în urma Legii, pune pe Fiul, desăvârșit în veacul veacului. Lucru de căpetenie din cele spuse este că avem astfel de Arhiepiscop care a șezut de-a dreapta tronului slavei în ceruri, slujitor Altarului și Cortului celui adevărat, pe care l-a înfipt Dumnezeu și nu omul“.

(Evrei 7, 26-28; 8, 1-2)

**2018: ANUL OMAGIAL AL UNITĂȚII
DE CREDINȚĂ ȘI DE NEAM
ȘI ANUL COMEMORATIV AL FĂURITORILOR
MARII UNIRI DIN 1918**

Ortodoxia ne-a unit!

„Pentru noi, românii, Ortodoxia mai înseamnă ceva: îndemnul de a fi una. Da! Ortodoxia ne-a unit! Ortodoxia ne-a deșteptat dorința de unire, ea ne-a menținut acest dor al unității și tot ea ne-a dat putere să suferim atâtea răstigniri cu necurmata nădejde în bucuria Învierii.

În prima duminică din Postul Mare, după o veche rânduială statornicită încă din secolul al IX-lea, în toată Biserica Răsăritului am serbat Sfânta noastră Ortodoxie; altfel spus, am avut hramul dreptei credințe, pecetluite de-a lungul istoriei de peste două mii de ani de creștinism cu sângele miilor și zecilor de mii de martiri ori prin viața pilduitoare a nenumăraților sihaștri, cuvioși, preoți și mireni. În toate sfintele locașuri, sfințiții slujitori au săvârșit Dumnezeiasca Liturghie, iar apoi au vorbit poporului despre sublimitatea dreptei noastre credințe, evidențiind importanța zilei, dar și pe „eroii” credinței noastre, care, în scurgerea timpului, au luptat pentru ca stindardul Sfintei Ortodoxii să rămână farul luminos și călăuzitor către Împărăția cerurilor. Ortodoxie înseamnă credință în Dumnezeu, Cel în Treime închinat; înseamnă taina viețuirii în Hristos, Unul din Treime, întrupat pentru noi și a noastră mântuire; Ortodoxia nu reprezintă o simplă acumulare de informații, discursuri teologice, ci un mod concret de existență avându-L ca paradigmă pe Hristos, Mântuitorul nostru, așa cum ne învață Sfinții Apostoli și dumnezeieștii Părinți.

De aceea, Ortodoxia este credința în care nu doar viețuim aici, ci ne pregătim pentru Veșnicie, nădăjduind, după spusele Sfântului Pavel, să ne apropiem cât mai mult de Prototip: „nu mai trăiesc eu, ci Hristos trăiește în mine” (Galateni 2, 20). Stăruirea în dreapta credință (ortodoxia) și în dreapta făptuire (ortopraxia) constituie un factor determinant de sporire duhovnicească a omului, de creștere în asemănarea cu Dumnezeu, Care nicicând nu obosește să ne iubească, să ne aștepte, să ne primească, să ne rânduiască ale Sale locașuri. Ortodoxia este comoară neprețuită, un aur pur: aflat, în decursul atâtor veacuri, în cuptoarele multor frământări și rătăcirii, s-a arătat mai curat și mai strălucitor, eliberat de rugina eresurilor de tot felul.

Pentru noi, românii, Ortodoxia mai înseamnă ceva: imboldul spre a fi una. Credința într-Unul Dumnezeu, întreit în Persoane, unitatea,

egalitatea și deoființimea Persoanelor Preasfintei Treimi au fost model și ideal pentru frații români obligați atâta amar de vreme să trăiască despărțiți și oropsiți. Pentru că ne aflăm în Anul centenar al Marii Uniri și pentru că tocmai am sărbătorit hramul Sfintei noastre Ortodoxii, cade-se a reitera această realitate providențială din istoria poporului român. Da! Ortodoxia ne-a unit! Ortodoxia ne-a deșteptat dorința de unire, ea ne-a menținut dorul de unitate și tot ea ne-a dat putere să suferim atâtea răstigniri cu necurmata nădejde în bucuria Învierii.

Indubitabilul adevăr l-au surprins genial, în cuvântările lor, marii înfăptuitori sau luptători pentru Unire de la mijlocul secolului al XIX-lea sau de la începutul veleatului trecut. Amintim aici doar un exemplu: înainte de Unirea Principatelor, arhimandritul Melchisedec Ștefănescu, într-o înflăcărată cuvântare, reitera cuvintele Mântuitorului din a Sa Rugăciune: „Ca toți să fie una, după cum Tu, Părinte, întru Mine și Eu întru Tine, așa și aceștia în Noi să fie una, ca lumea să creadă că Tu M-ai trimis” (Ioan 17, 21). În sprijinul acestei idei, vorbitorul a adus și cuvintele dumnezeiescului Pavel Apostolul: „Siliți-vă să păziți unitatea Duhului, întru legătura păcii. Este un trup și un Duh... este un Domn, o credință și un botez. Un Dumnezeu și Tatăl tuturor, Care este peste toate și prin toate întru toți” (Efeseni 4, 3-6). Patriotul și, mai târziu, hăruiul ierarh considera unitatea de credință ca o poruncă divină: împlinită, ar aduce binecuvântare și pace peste cei care, în curgerea timpului, ar păzi-o.

Aceleași gânduri sfinte i-au animat și pe martorii istoricului eveniment de la 1918. Mulți din militanții Marii Uniri aminteau în înflăcăratele lor discursuri că nația română a învățat de la Hristos să pătimească pe crucea istoriei pentru mult-așteptata „înviere”, petrecută în prima zi din iarna lui 1918, când visul de veacuri al tuturor românilor s-a împlinit, prin curajul și jertfa milioanei de confrăți morți pentru înfăptuirea României Mari. Câtă iubire de neam au putut cuprinde sufletele înaintașilor noștri, capabili de sacrificiul suprem pentru ca România să învieze! Așa titrau unele ziare în epocă: nu scriau „ne-am unit”, ci „am înviat!”.

V-ați întrebat de ce în mai toate orașele mari din Transilvania există câte o biserică ce poartă hramul Preasfintei Treimi? Bunăoară, mareașă catedrală din Sibiu, zidită la începutul secolului al XX-lea, are hramul închinat Preasfintei Treimi; biserici închinat

aceleiași mărețe sărbători se întâlnesc și în Blaj, Arad, Baia Mare, Brașov, Oradea, Zalău. Același hram îl au și numeroase așezăminte monahale transilvane: Feleac, Bichigiu, Breaza. În Moldova, aceeași sărbătoare ocrotește peste 50 de biserici de enorie sau mănăstirești. O sumedenie de locașuri sfinte purtând același hram regăsim și în Banat, Muntenia, Dobrogea sau Oltenia. La nivel național, fiecare protopopiat a închinat cel puțin o biserică Preasfintei Treimi. Desigur, prezenta realitate exprimă în primul rând credința neamului nostru într-un Dumnezeu treimic, dar și dorința fierbinte a înaintașilor, vrednicii ctitori ai sfintelor așezăminte, ca toți românii să imite, pe cât posibil, unitatea din sânul Preasfintei Treimi.

Mulțumind lui Dumnezeu pentru acest sublim dar făcut neamului nostru, să tresăltăm de duhovnicească bucurie și să ne străduim, fiecare după a sa putere, ca pământul nostru românesc să miresmuiască și pe mai departe a Sfântă Ortodoxie“.

(Ziarul Lumina, Arhim. Mihail Daniliuc, 27 Februarie 2018)

EVENIMENTE PAROHIALE

Duminica Ortodoxiei ne-a bucurat cu prezența elevilor Liceului de Arte *Dimitrie Cuclin* și ai Școlii Gimnaziale nr. 25, care ne-au prezentat icoanele pictate de ei. Au fost recompensați după munca și dragostea lor: Noul Testament cu Psalmii, Carte de Rugăciune, metanie și 10 lei, fiecare. Alături de ei a fost domnișoara Rodica Sandu, profesor de Religie la Școala Gimnazială nr. 25.

Tot atunci am cinstit doi credincioși care au împlinit anii: Mirela Pauliuc și Nicușor Burlacu, care au primit câte o icoană.

Familia Tănase, Sorin și Alina, a împlinit 15 ani de căsnicie, binecuvântată de Dumnezeu cu 6 prunci.

Tuturor le dorim: La mulți ani!

(Pr. Pelin Gabriel Ioan)

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, jud. Galați;

Cantina parohială: pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

e-mail : pelin_gabriel@yahoo.com; vovidenia@gmail.com